

zákona povinnosti té nebylo, nemohla tedy býti porušena a proto pro dávky p ř e d t í m splatné, jichž v č a s n é placení při vydání zákona možné nebylo, nelze hledati krytí ve výtěžku činnosti, jejíž výkon se stal teprve dnem 26. února 1931 povinností právní. Tím jsou odůvodněny právní věty v čele uvedené.

Čís. 12357.

Honební zákon pro Čechy (zákon ze dne 1. června 1866, čís. 49 z. zák.).

Není nezákonností (§ 46 (2) zák. čís. 100/1931), zrušily-li nižší soudy nález smluvčího soudu ve výroku o útratách, ježto smluvčí soud, učiniv jej, překročil svou pravomoc.

(Rozh. ze dne 16. února 1933, R I 52/33.)

Ke zmateční stížnosti Karla Š-a zrušil soud prvé stolice (okresní soud v M. v Čechách) nález vrchního honebního rozsudího, pokud jím bylo Karlu Š-ovi uloženo, by zaplatil útraty komise a hotových výloh, jakož i útraty žaloby a odmítl návrh manželů S-ových na zaplacení útrat komise a hotových výloh, jakož i útrat žaloby. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadenému usnesení, jímž bylo potvrzeno usnesení prvního soudu, vytýkají dovolací rekurenti nezákonnost (§ 46 odst. (2) zákona čís. 100/1931), kterou spatřují v tom, že nižší soudy přezkoumávaly nález smluvčího soudu co do rozhodnutí o útratách, tedy po stránce hmotně-právní, kdežto přezkum ten podle § 46 čtvrtý odstavec českého honebního zákona čís. 49/1866 omezen je toliko na formální stránku řízení a nálezu honebního soudu. Leč výtky není opodstatněna. K přezkumu podle uvedeného místa honebního práva, to jest k přezkumu po stránce formální náleží také zkoumati, zdali smluvčí soud nepřekročil meze své pravomoci. Rozhodnuv o útratách řízení a o nákladech s odbýváním smluvčího soudu spojených, rozhodčí soud meze své pravomoci překročil. Podle druhého odstavce § 46 čes. honebního zákona, nedojde-li k narovnání, rozhodne smluvčí soud o tom, má-li se dáti náhrada a která. Jen to je předmětem nálezu smluvčího soudu, jen o tom je povolán smluvčí soud rozhodnouti a nikoli o útratách. Není tedy nezákonností, když nižší soudy přezkoumávaly nález smluvčího soudu ve výroku o útratách a není nezákonností, když výrok ten, protože smluvčí soud, učiniv jej, překročil svou pravomoc, zrušily.